

15.11.2011

דברים לטקס יום הזיכרון ליצחק רבין, תשע"ב

16 שנים חלפו מאז נרצח יצחק רבין בלב העיר.
הכדור שפגע ברבין לא היה מכון רק לאיש, הוא היה מכון ללב ליבה של הדמוקרטיה הישראלית.
רצח רבין היה נקודת שבר נוראה שעד היום החברה הישראלית מתקשה להתאושש ממנה.

16 השנים שעברו מאז הרצח חידדו עבורנו מספר תובנות מהאירוע הנורא.

תובנה אחת היא שבדמוקרטיה ישנן דעות שונות, גישות שונות ותפיסות שונות. השונות, הגיוון והפלורליזם הם לב ליבו של הרעיון הדמוקרטי. לכל קבוצה שמורה הזכות להאמין באמת שלה ולפעול כמעט בכל דרך על מנת לשכנע את שאר האזרחים באותה אמת. אבל - ואת זה אנחנו חייבים לחזור ולהזכיר יום יום ושעה שעה - הכרעות דמוקרטיות ניתן להשיג אך ורק באמצעות שכנוע ודרך הקלפי, ולא בשום דרך אחרת. לאיש מאיתנו אין זכות לנקוט באלימות בשום דרך ובשום צורה, בשם דעה כלשהי או אלוהים כלשהו.

מילותיו הכמעט אחרונות של יצחק רבין מאותה העצרת היו "האלימות היא כרסום יסוד הדמוקרטיה" ואת הלקח הזה אנחנו חייבים לחזור ולשנן לעצמנו, יום יום ושעה שעה.

תובנה אחרת היא שבחברה הישראלית ישנן עדות שונות, תפיסות דתיות שונות וגישות פוליטיות שונות. קל מאד להיתפס ולהתלות בשונה ובמבדיל בין קבוצה לקבוצה, להדגיש אותו ולהעצים אותו.

המשימה האמיתית שלנו בחברה הישראלית איננה להעלים את השונות. עלינו לכבד אותה ולקבל אותה, אבל במקביל אנחנו חייבים לחפש ולהדגיש את המאחד ואת המלכד שבתוכנו. נכון, אני לבוש קצת אחרת ממך, מדבר קצת אחרת ממך, ואולי העקרונות שלי שונים מהעקרונות שלך, אבל עדיין יש בינינו הרבה יותר משותף ומאחד מאשר מפריד. את אותו מאחד ומשותף עלינו לחפש ולהדגיש כל הזמן, כי בסופו של דבר אין לנו ארץ אחרת, ושמירה על המשותף והמאחד הללו הם הבסיס והמפתח האמיתי להמשך קיומנו פה.

בברכה

דודו גורן